886 సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు [1962]

శ్రీ మాధవ్ లక్ష్మణ్ వైకుంఠం

వర్సెస్

మైసూర్ రాష్ట్రం

(బి.పి.సిన్హా, సి.జె., ఎస్.కె., ఎ.కె.సర్కార్,
ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియు జె.ఆర్.ముధోల్కర్, జె.జె.)

పబ్లిక్ సర్వెంట్ - గణనీయమైన ర్యాంకుకు తిరిగి రావడం - ఇఫ్ మరియు శిక్ష – పరీక్ష -వేతన బకాయిల రికవరీ - భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 (26 జియో. 5, Ch. 2) ఎస్. 240(3) — రాజ్యాంగం , ఆర్టికల్ 311(2)- భారతీయ పరిమితి చట్టం ఆర్టికల్ 102.

మొదటి గ్రేడ్ లో మమ్లత్దార్ హోదాలో ఉండి, జిల్లా డిప్యూటీ కలెక్టర్ గా విధులు నిర్వర్తిస్తున్న పిటిషనర్ 51 మైళ్లకు బదులుగా 59 మైళ్ల ప్రయాణ భత్యాన్ని తప్పుగా వసూలు చేశారని, శాఖాపరమైన విచారణ ఫలితంగా మూడేళ్ల పాటు తన ప్రామాణిక ర్యాంకుకు తిరిగి వచ్చారని, వసూలు చేసిన అదనపు మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించాలని ఆదేశించారు. అప్పీలుదారుడు అధిక ఛార్జీలు వసూలు చేయలేదని, ఎటువంటి మోసం చేయలేదని అకౌంటెంట్ జనరల్ అభిప్రాయపడినప్పటికీ అతను ప్రభుత్వానికి తిరిగి ప్రజెంటేషన్ ఇచ్చినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. చివరికి అప్పీలుదారుడు సెలక్షన్ గ్రేడ్ కు పదోన్నతి పొందాడు, కానీ రివర్షన్ ఆర్డర్ ప్రభావవంతంగా ఉంది మరియు ఎంపిక గ్రేడ్ లో అతని స్థానాన్ని ప్రభావితం చేసింది. పదవీ విరమణ అనంతరం రివర్షన్ ఆర్డర్ చెల్లదని, రూ.12,516, జీతం, అలవెన్సులు తదితర బకాయిలను వడ్డీ, భవిష్యత్ వడ్డీతో సహా రికవరీ చేయాలని కోరుతూ దావా వేశారు. భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935 లోని సెక్షన్ 240(3)లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేదని ట్రయల్ కోర్టు తేల్చిచెప్పింది. పిటిషనర్ అప్పీలు దాఖలు చేయగా, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం క్రాస్ అభ్యంతరాన్ని దాఖలు చేయగా, హైకోర్టు

అప్పీలును కొట్టివేసి క్రాస్ అభ్యంతరాన్ని అనుమతించింది, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 240(3) ప్రకారం రివర్షన్ ఉత్తర్వులు శిక్ష కాదని పేర్కొంది.

పురుషోత్తం లాల్ ధింగ్రా కేసులో ఈ కోర్టు చేసిన పరిశీలనలు, ఈ కోర్టు విధించిన రెండు శిక్షా పరీక్షల (1) సేవకుడికి ఆ హోదాపై హక్కు ఉందా లేదా (2) అందులో పేర్కొన్న విధమైన దుష్పరిణామాలు అతడిని చూశాయా లేదా అనే రెండు పరీక్షల పరిధిలోకి ఈ విషయం వర్తిస్తుంది. అప్పీలుదారునికి ఉన్నత పదవిని నిర్వహించే హక్కు ఉండవచ్చు లేదా ఉండకపోవచ్చు, కానీ పునర్విభజన క్రమం ఫలితంగా దుష్పరిణామాలతో సందర్శించబడిందనడంలో సందేహం లేదు.

అయితే, కేవలం అధిక వేతనాలను రద్దు చేసినంత మాత్రాన ఆ పరీక్షను సంతృప్తి పరచలేము. గణనీయమైన వేతనాన్ని కోల్పోవడం, సీనియారిటీని కోల్పోవడం వంటి ఇతర పర్యవసానాలను కలిగి ఉంటుంది. తక్షణ సందర్భంలో, పిటిషనర్ తన ప్రాథమిక పదవికి మూడేళ్లపాటు తిరిగి బదిలీ ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం ద్వారా, పిటిషనర్ సీనియారిటీని, పదోన్నతిని కోల్పోయాడు మరియు ప్రభుత్వం ఆలస్యంగా తీసుకున్న చర్య ఆ దుర్మార్గాన్ని పూర్తిగా తొలగించలేకపోయింది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311(2)కు అనుగుణంగా ఉన్న భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935 లోని సెక్షన్ 240(3) నిబంధనలు పూర్తిగా పాటించనందున, పునర్విభజన ఉత్తర్వు చెల్లదని భావించాలి. పురుషోత్తం లాల్ ధింగ్రా వి. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా, [1958] ఎస్.సి.ఆర్. 826, అప్లై అవుతుంది.

వేతన బకాయిల క్లెయిమ్ భారతీయ పరిమితి చట్టంలోని ఆర్టికల్ 102 ప్రకారం నియంత్రించబడుతుంది, అందువల్ల పిటిషనర్ తన పదవీ విరమణకు ముందు 3 సంవత్సరాలలో చెల్లించాల్సిన దానికంటే ఎక్కువ పొందడానికి అర్హుడు కాదు.

పంజాబ్ ప్రావిన్స్ వర్సెస్ పండిట్ తారాచంద్, [1947] ఎఫ్.సి.ఆర్. 89, ను అనుసరిస్తున్నారు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.84 ఆఫ్ 1960.

జూలై 26, 1956 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి అప్పీలు. అప్పీలు నెంబరులో బొంబాయి, హైకోర్టు అతను 1956 లో 138. వ్యక్తిగతంగా పిటిషనర్..

ప్రతివాది తరఫున బి.ఆర్.ఎల్.అయ్యంగార్, డి.గుప్తా. 1961. ఏప్రిల్ 12. బాంబే హైకోర్టు మంజూరు చేసిన ఫిట్ నెస్ సర్టిఫికేట్ పై ఈ అప్పీలులో నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ప్రధాన ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఉన్నత పదవిలో విధులు నిర్వర్తిస్తున్నప్పటికీ, దుష్ప్రవర్తనకు సంబంధించి శాఖాపరమైన విచారణలో తనపై ప్రతికూల ఫలితాలు వచ్చిన ఫలితంగా తన ప్రామాణిక స్థానానికి తిరిగి బదిలీ చేయబడ్డాడా అనేది. భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 240(3) అర్థంలో ర్యాంకును తగ్గించారని చెప్పవచ్చు. సీనియర్ డివిజన్ లోని సీనియర్ డివిజనుకు చెందిన సివిల్ జడ్జి 1955 అక్టోబర్ 31 న తన తీర్పు, డిక్రీ ద్వారా అది నిజమేనని తేల్చిచెప్పారు. బొంబాయి హైకోర్టు 1956 జూలై 26 నాటి తన తీర్పు, డిక్రీ ద్వారా ఆ తీర్పు నుండి మొదటి అప్పీలుపై దీనికి విరుద్ధంగా పేర్కొంది.

ఈ అప్పీలును నిర్ధారించడానికి అవసరమైనంత వరకు, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు త్వరలో ఈ క్రింది విధంగా చెప్పబడతాయి. పిటిషనర్ ఫస్ట్ గ్రేడ్ లో మమ్లత్దార్ హోదాలో, జిల్లా డిప్యూటీ కలెక్టర్ గా విధులు నిర్వహిస్తున్నారు. ఆ తర్వాతి హోదాలో జిల్లా సరఫరాల అధికారిగా పనిచేశారు. తన అధికారిక విధులను నిర్వర్తించే క్రమంలో ఆయన పర్యటనలు చేయవలసి వచ్చింది, దీని కోసం అతను మోటారు కారును నిర్వహించాడు. తన ట్రావెల్ అలవెన్స్ బిల్లుల్లో ఒకదానికి సంబంధించి, అతను 59 మైళ్ళకు సంబంధించి ప్రయాణ భత్యం వసూలు చేసినట్లు కనుగొనబడింది, అయితే సరైన దూరం 51 మైళ్ళు మాత్రమే. అతనిపై శాఖాపరమైన విచారణ జరిగింది, దీని ఫలితంగా ఆగస్టు 11, 1948 నాటి ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు (ఉదా. 35) ప్రకారం మమ్లత్దార్ గా తన అసలు స్థానానికి తిరిగి నియమించబడ్డాడు, ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన తరువాత ప్రభుత్వం మిమ్మల్ని మూడు సంవత్సరాల కాలానికి మమ్లత్దార్ కు తిరిగి ఇవ్వాలని నిర్ణయించింది మరియు మూడు ప్రయాణాలకు సంబంధించి మీరు తీసుకున్న అదనపు మైలేజీని తిరిగి చెల్లించాలని ఆదేశించింది."

పిటిషనర్ తనపై వచ్చిన ఆరోపణల్లోని నిజానిజాలను సవాలు చేస్తూ ప్రభుత్వానికి పలుమార్లు విజ్ఞప్తులు చేసినా, తనకు వ్యతిరేకంగా జారీ చేసిన ఆర్డర్ ఆఫ్ రివర్షన్ ను పునఃపరిశీలించాలని కోరినప్పటికీ ఫలితం లేకపోయింది. చివరికి అకౌంటెంట్ జనరల్ తనపై మోపిన అభియోగాలకు సంబంధించిన ట్రావెలింగ్ అలవెన్స్ బిల్లులో ఎలాంటి మోసం జరగలేదని తన అభిప్రాయాన్ని తెలియజేశారు. కానీ అంతిమంగా, నోటిఫికేషన్ తేదీ మరియు మార్చి 26, 1951, (ఉదా.

61) అప్పీలుదారుడు ఆగస్టు 1, 1950 నుండి సెలక్షన్ గ్రేడ్ కు పదోన్నతి పొందాడు, అయినప్పటికీ అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా జారీ చేయబడిన రివర్షన్ ఆర్డర్ ప్రభావవంతంగా ఉంది మరియు సెలక్షన్ గ్రేడ్ లో అతని స్థానాన్ని ప్రభావితం చేసినట్లు కనిపిస్తుంది. చివరకు 1953 నవంబరు 28 నుంచి పదవీ విరమణ పొందారు. 1948 ఆగస్టు 11 నాటి ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు చెల్లదని, పనికిరానిదని, అన్యాయమైనదని, చట్టవిరుద్ధమైనదని, అతిక్రమణ అని ప్రకటించాలని, తన జీతం, అలవెన్సులు మొదలైన వాటి బకాయిలను వడ్డీ, భవిష్యత్తు వడ్డీతో సహా రూ.12,866 కోట్లను రికవరీ చేయాలని కోరుతూ 1954 ఆగస్టు 2న బొంబాయి ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా దావా వేశాడు. బెల్గాంలోని విద్యావంతులైన సివిల్ జడ్జి సీనియర్ డివిజన్, పిటిషనర్ పై జరిగిన శాఖాపరమైన విచారణలో మొదటి భాగం ఎటువంటి లోపం లేదని, కానీ ఆ ఫలితాల ఫలితంగా అతనికి విధించదలచిన శిక్షకు వ్యతిరేకంగా కారణాన్ని చూపించే అవకాశం ఇవ్వలేదని నిర్ధారణకు వచ్చారు. ఆయనకు ఎలాంటి షోకాజ్ నోటీసు ఇవ్వలేదు, విచారణ కాపీ కూడా ఇవ్వలేదు, ఫలితాలు ఏ ప్రాతిపదికపై ఆధారపడి ఉన్నాయో చూపించే నివేదిక. భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935 లోని సెక్షన్ 240(3) నిబంధనలను పూర్తిగా పాటించడం లేదని ట్రయల్ కోర్టు తేల్చింది. విచారణ ఫలితంగా పిటిషనర్ కు విధించిన జరిమానాతో సమానంగా ఈ ఆర్డర్ ఆఫ్ రివర్షన్ ఉందని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అందువల్ల ఆయనను ప్రామాణిక హోదాకు మారుస్తూ ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు చెల్లవని నిర్ధారణకు వచ్చిన హైకోర్టు ఆ డిక్లరేషన్ ను మంజూరు చేసింది. అయితే, పైన పేర్కొన్న బకాయిలకు సంబంధించి ఆయన దాఖలు చేసిన దావాను కాంట్రాక్ట్ ఆధారంగా కాకుండా టోర్ట్ ఆధారంగా కొట్టివేసింది. బకాయిల కోసం తన వాదనను కొట్టివేయడం, పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా డిక్లరేషన్ ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీలోని ఆ భాగానికి సంబంధించి ప్రభుత్వం క్రాస్ అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేయడంపై పిటిషనర్ అప్పీల్ చేశారు. పిటిషనర్ అప్పీలును

తోసిపుచ్చిన హైకోర్టు డిక్లరేషన్ కు సంబంధించి డీ-కౌంటర్-ప్రతివాది క్రాస్ అభ్యంతరాలను అనుమతించింది, కానీ అప్పీల్ ఖర్చులు, క్రాస్ అభ్యంతరాలపై ఎటువంటి ఆదేశాలు ఇవ్వలేదు. అప్పీలుదారునిపై శాఖాపరమైన విచారణ ఫలితంగా విధించిన శిక్షగా భావించినప్పటికీ, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 240(3) ప్రకారం ఇది శిక్ష కాదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఆర్డర్ ఆఫ్ రివర్షన్ అనేది శిక్ష కాదని తేల్చి చెప్పింది.

ఈ కోర్టులో, అప్పీలుదారుడు తన స్వంత కేసును సమర్థవంతంగా వాదించాడు, మొదట, మరియు మా అభిప్రాయం ప్రకారం,తన కేసు పార్షోత్తమ్ లాల్ ధింగ్రా వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండిద్ (1) లోని ఈ కోర్టు పరిశీలనల పరిధిలోకి వస్తుందని కోరాడు. ఆ పరిశీలనలు ఇలా ఉన్నాయి:-

"ర్యాంక్ తగ్గింపు కూడా శిక్ష ద్వారా కావచ్చు లేదా అది హానిచేయని విషయం కావచ్చు.

ప్రభుత్వోద్యోగికి ఒక నిర్దిష్ట హోదాపై హక్కు ఉన్నట్లయితే, ఆ హోదా నుండి తగ్గించడం శిక్షగా పనిచేస్తుంది, ఎందుకంటే అప్పుడు అతను ఆ హోదా యొక్క వేతనాలు మరియు సౌకర్యాలను కోల్పోతాడు. ఏదేమైనా, అతనికి నిర్దిష్ట ర్యాంకుపై హక్కు లేకపోతే, అతనిని ఉన్నత స్థానం నుండి గణనీయమైన దిగువ స్థానానికి తగ్గించడం సాధారణంగా శిక్ష కాదు. కానీ సేవకుడికి పదవి లేదా హోదాపై ఎటువంటి హక్కు లేదు మరియు ప్రభుత్వం ఒప్పందం ద్వారా, వ్యక్తీకరించే లేదా పరోక్షంగా లేదా నిబంధనల ప్రకారం, అతన్ని తక్కువ పదవికి తగ్గించే హక్కును కలిగి ఉంది అంటే ఒక సేవకుడిని తక్కువ స్థాయికి కుదించే ఉత్తర్వు అని అర్థం కాదు (1) [1958] ఎస్.సి.ఆర్. 826, 863-64.

పదవి లేదా హోదా ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ శిక్ష కాజాలదు. అటువంటి కేసులలో తగ్గుదల శిక్ష ద్వారా ఉందో లేదో నిర్ణయించడానికి నిజమైన పరీక్ష ఏమిటంటే తగ్గింపు ఉత్తర్వు ఏదైనా శిక్షా పర్యవసానాలతో సేవకుడిని కూడా సందర్శిస్తుందో లేదో తెలుసుకోవడం. అందువల్ల ఈ ఉత్తర్వు అతని వేతనం లేదా అలవెన్సులను జప్తు చేయడమో లేదా అతని ప్రాథమిక హోదాలో అతని సీనియారిటీని కోల్పోవడం లేదా అతని భవిష్యత్తు పదోన్నతి అవకాశాలను నిలిపివేయడం లేదా వాయిదా వేయడం వంటివి చేస్తే, ఆ పరిస్థితి రూపంలో ప్రభుత్వం ఉద్యోగాన్ని తొలగించడానికి లేదా ఉద్యోగిని ఉద్యోగ ఒప్పంద నిబంధనల ప్రకారం తక్కువ స్థాయికి తగ్గించడానికి తన హక్కును ఉపయోగించాలని భావించినప్పటికీ సూచించవచ్చు. నిబంధనల ప్రకారం, వాస్తవానికి, ప్రభుత్వం జరిమానా రూపంలో ఉద్యోగాన్ని తొలగించింది. "టెర్మి- నేట్" లేదా "ఉత్సర్గ" అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం నిశ్చయాత్మకం కాదు. ఇటువంటి హానిచేయని వ్యక్తీకరణలను ఉపయోగించినప్పటికీ, న్యాయస్థానం పైన పేర్కొన్న రెండు పరీక్షలను వర్తింపజేయాలి, అవి: (1) సేవకుడికి పదవి లేదా హోదాపై హక్కు లేదా (2) అతను ఉన్నాడా,,; ఇంతకు ముందు ప్రస్తావించిన విధమైన చెడు పర్యవసానాలతో సందర్శించబడ్డారా? ఒకవేళ ఈ రెండు పరీక్షల్లో ఏదో ఒకదానిని సంతృప్తి పరిచినట్లయితే, సేవకుడు శిక్షించబడ్డాడని మరియు అతని సర్వీసును తొలగించడాన్ని ఉద్యోగం నుండి తొలగించడం లేదా తొలగించడంగా పరిగణించాలి లేదా అతని ప్రాథమిక స్థానానికి తిరిగి రావడాన్ని ర్యాంకు తగ్గింపుగా పరిగణించాలి మరియు నిబంధనలు మరియుఆర్టికల్ 311 యొక్క ఆవశ్యకతలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ప్రభుత్వోద్యోగులకు రక్షణ కల్పించే నిబంధనలు పాటించకపోవడం, సర్వీసు రద్దు చేయడం లేదా ర్యాంకు తగ్గించడం అన్యాయమని, సేవకుడి హక్కును ఉల్లంఘించడమేనని భావించాలి.

1948 ఆగస్టు 11 నాటి ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు ప్రకారం తనపై జరిగిన విచారణ ఫలితంగా తాను డిప్యూటీ కలెక్టర్ గా కొనసాగేవాడినని, పాలనా సౌలభ్యం కోసం తన బదిలీ జరగలేదని ఆయన స్పష్టం చేశారు. ఆ ఉత్తర్వుల ప్రకారం ఆయన్ను మూడేళ్ల పాటు నిలుపుదల చేసింది. ఈ విధంగా ఆయన జీతభత్యాలు, వర్తమానం, భవిష్యత్తు ప్రభుత్వ ఉత్తర్వుల వల్ల ప్రతికూలంగా ప్రభావితమయ్యాయి. సాధారణ పద్ధతిలో, అతను అన్ని వేతనాలతో డిప్యూటీ కలెక్టర్ గా కొనసాగి, తదుపరి పదోన్నతికి అర్హుడై ఉండేవాడు, కాని అతనిపై ప్రతికూల ఫలితాల ఫలితంగా అతని సర్వీసులో ఎదురుదెబ్బ తగిలినందుకు, చివరికి అకౌంటెంట్ జనరల్ నిజమైన వాస్తవాలను తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నట్లు ప్రకటించాడు. 1950 ఆగస్టు 1 నుంచి అమల్లోకి వచ్చిన 1951 మార్చి 26 నాటి ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు ఫలితంగా ఆయన పదోన్నతి పొందిన మాట వాస్తవమే. బి' ఈ కేసులో జారీ చేయబడిన ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు ఫలితంగా అతను కోల్పోయిన భూమిని ఆ పదోన్నతి పూర్తిగా కవర్ చేయలేదు. ధింగ్రా కేసు (1)లో ఈ కోర్టు తీర్పు ఇవ్వనప్పుడు అప్పీల్ కింద హైకోర్టు 1956 జూలైలో తీర్పు ఇవ్వడం గమనార్హం. 1957 నవంబరులో ఈ కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది. ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన రెండు పరీక్షల్లో, మొదటి పరీక్ష కాకపోయినా, రెండవ పరీక్ష ఖచ్చితంగా వర్తిస్తుంది. పదవిని, పదవిని నిర్వహించే హక్కు ఆయనకు ఉండవచ్చు, ఉండకపోవచ్చు, కానీ దుష్పరిణామాలతో ఆయనను సందర్శించారనడంలో సందేహం లేదు. సాధారణంగా ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి ఉన్నత హోదాలో విధులు నిర్వహిస్తుంటే ఆ ఉన్నత స్థానానికి అతనికి గణనీయమైన హక్కు ఉందని చెప్పలేం. సర్వీసు యొక్క అత్యవసర పరిస్థితుల ఫలితంగా అతను తన ప్రాథమిక స్థానానికి తిరిగి రావలసి రావచ్చు లేదా దుష్ప్రవర్తనకు అతనిపై విచారణలో ప్రతికూల ఫలితాల ఫలితంగా అతను తిరిగి రావచ్చు. ఒక ఉన్నత పదవి నుంచి తన ప్రాథమిక పోస్టుకు తిరిగి బదిలీ అయిన ప్రతి సందర్భంలోనూ సంబంధిత ప్రభుత్వోద్యోగి ఉన్నత పదవి జీతభత్యాలను కోల్పోతారు. కానీ ధింగ్రా విషయంలో (1) జరిగిన

రెండో పరీక్ష, అంటే చెడు పరిణామాలతో ఆయనను సందర్శించారా లేదా అనే అంశం సంతృప్తి చెందిందని చెప్పడానికి అది ఒక ఆధారం కాజాలదు. అందువల్ల, తిరోగమనం ఫలితంగా అధిక వేతనాలను కోల్పోవడం ధింగ్రా కేసులో రెండవ పరీక్షలో పేర్కొన్న "చెడు పరిణామాలకు" సమానం కాదు (1); అవి కేవలం అధిక వేతనాలను కోల్పోవడం కంటే ఎక్కువ అర్థం కలిగి ఉండాలి. ఉదాహరణకు, గణనీయమైన వేతనాన్ని జప్తు చేయడం, సీనియారిటీ కోల్పోవడం మొదలైనవి వాటిలో ఉన్నాయి. (1) [1058] ఎస్.సి.పి. 326, 863-64.

ప్రస్తుత ఉదంతాన్ని పరిశీలిస్తే, పిటిషనర్ కు మూడేళ్లుగా డిప్యూటీ కలెక్టర్ జీతం రానందున, ధింగ్రా కేసు (1)లో ఆలోచించిన విధంగానే ఆయనను సందర్శించారని చెప్పలేం. ఒకవేళ సర్వీసులో ఉన్న సాధారణ పరిస్థితుల్లో ఆయనను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకున్నప్పటికీ, అదే పర్యవసానాలు ఎదురయ్యేవి. ఒకవేళ తాను విధులు నిర్వర్తిస్తున్న ఉన్నత స్థానానికి సంబంధించిన జీతభత్యాల లాగ్ లు అతనిపై విచారణ ఫలితంగా తిరిగి తిరస్కరణకు గురైతే, అప్పీలుదారునికి ఎటువంటి చర్యా కారణం ఉండదు. కానీ ఆగస్టు 11, 1948 (ఉదా. 35) నాటి ఉత్తర్వు ఫలితంగా, అప్పీలుదారుడు మమ్లత్దార్ గా తన సీనియారిటీని కోల్పోయాడని స్పష్టమవుతోంది, ఇది అతని ప్రాథమిక పదవి: అలా అయితే, ఇది ఎటువంటి చెడు పర్యవసానాలు లేని పునరాగమనానికి సంబంధించిన సాధారణ కేసు కాదు; ధింగ్రా కేసులో నిర్దేశించిన శిక్షా పరీక్షలోకి వచ్చే పరిణామాలను కలిగి ఉంది. ఒకవేళ రివర్షన్ మూడు సంవత్సరాల పాటు జరగకపోతే, ధింగ్రా కేసులో విధించిన నియమం యొక్క అర్థంలో అప్పీలుదారుడు శిక్షించబడ్డాడని చెప్పలేము, (1). మూడేళ్ల కాలానికి ఆయనను తిరిగి పదవి నుంచి తొలగించడం శిక్షార్హం కాదని చెప్పలేం. ఈ కేసు వాస్తవాలను బట్టి పిటిషనర్ తన సర్వీసు క్యాడర్ లో ఉన్నత స్థానానికి

ఎదుగుతున్నాడని స్పష్టమవుతోంది. అయితే, ఉన్నత స్థానానికి ఎదగడంలో ఈ అవకతవకలు జరిగినందుకు, బహుశా ఆయన పట్ల న్యాయంగా వ్యవహరించలేదని అధికారులు గ్రహించినప్పుడు, మామూలుగానే పదోన్నతి పొంది ఉండేవారు. 1950 ఆగస్టు 1 నుంచి ఆయనను ఉన్నత స్థానానికి ప్రమోట్ చేస్తూ 1951 మార్చి 26న జారీచేసిన ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు స్పష్టం చేసింది. కానీ ప్రభుత్వం ఆయనకు ఆలస్యంగా న్యాయం చేసిన ఆ న్యాయం ఈ కేసులో ఉన్న ఆర్డర్ ఆఫ్ రివర్షన్ దుర్మార్గాన్ని పూర్తిగా తొలగించలేదు. అందువల్ల పైన పేర్కొన్న ఆర్డర్ ఆఫ్ రివర్షన్ ఫలితంగా, అప్పీలుదారుడు శిక్షించబడ్డాడని మరియు అతనిని శిక్షించే ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు పూర్తిగా క్రమబద్ధమైనది కాదని మాకు స్పష్టమవుతోంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311(2)కు అనుగుణంగా భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935లోనిసెక్షన్ 240(3) నిబంధనలను పూర్తిగా పాటించలేదని తేలింది. అతని (1) [1958] ఎస్.సి.ఆర్. 826,863-64.

కాబట్టి, హోదాను తిరిగి మార్చడం రాజ్యాంగ హామీని ఉల్లంఘించడమే. ఈ అంశాల దృష్ట్యా 1935 భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 240(3) ప్రకారం పిటిషనర్ కు విధించిన శిక్ష కాదని హైకోర్టు వ్యాఖ్యానించడం సరికాదని భావించాలి. ఈ విషయంలో హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని వెనక్కి తీసుకోవాలని, ట్రయల్ కోర్టు తీర్పును పునఃసమీక్షించాలని, ఆయన తిరిగి తన స్థానానికి బదిలీ చేయడం చెల్లదని, దానిని పునరుద్ధరించాలని మా అభిప్రాయం.

జీతం, కరువు భత్యం బకాయిల క్లెయిమ్ కు సంబంధించి ఏదైనా ఉపశమనం పొందడానికి ఆయనకు అర్హత ఉందా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది. వేతన బకాయిలు రూ.10,777, డియర్నెస్ అలవెన్స్ బకాయిలు రూ.951, రోజువారీ అలవెన్స్ బకాయిలు రూ.688, వడ్డీ రూ.471 కోట్లు కలిపి మొత్తం

రూ.12,886 చెల్లించాల్సి ఉంది. ఈ క్లెయిమ్ ఆగస్టు, 1946 నుండి నవంబర్, 1953 వరకు, అంటే, అతను ప్రభుత్వ సేవ నుండి పదవీ విరమణ చేసే తేదీ వరకు, భవిష్యత్తు వడ్డీతో సహా వ్యాపించి ఉంది. ఈ కేసులోభారతదేశం, పాకిస్తాన్ హైకమిషనర్ వర్సెస్ ఐ.ఎం.లాల్ (1) కేసును ఆధారం చేసుకుని, సివిల్ కోర్టులో చర్య ద్వారా ప్రభుత్వ ఉద్యోగికి వేతన బకాయిలను వసూలు చేసే హక్కు లేదని తీర్పునిచ్చారు. బిహార్ రాష్ట్ర కోర్టు వర్సెస్ అబ్దుల్ మజీద్ (2) ఇచ్చిన తీర్పును ఆయన అధిగమించారు, ఆ కేసు ఒక ఒప్పందంపై ఆధారపడిన దావాకు, ఒక టోర్ట్ పై క్లెయిమ్ కు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపింది. తక్షణ కేసులో, పిటిషనర్ వాస్తవంగా తీసుకున్న వేతనం మరియు భత్యం మరియు తనకు అర్హమైన వాటి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని పేర్కొన్నందున, తప్పుడు ఉత్తర్వుల కోసం, క్లెయిమ్ టోర్ట్ మీద ఆధారపడి ఉందని, అందువల్ల, పిటిషనర్ ఎటువంటి ఉపశమనానికి అర్హుడు కాదని అతను నిర్ధారణకు వచ్చాడు. పంజాబ్ ప్రావిన్స్ వర్సెస్ పండిట్ తారాచంద్ (3) కేసులో ఫెడరల్ కోర్టు నిర్దేశించినభారత పరిమితి చట్టంలోనిఆర్టికల్ 102(1908) ప్రకారం ఈ వ్యాజ్యం నడుస్తుందని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. (1) (1948) ఎల్.ఆర్.75 ఐ.ఎ.225కు ఇచ్చిన సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 80 ప్రకారం చట్టబద్ధమైన నోటీసు యొక్క రెండు నెలల వ్యవధిని కలుపుతూ న్యాయమూర్తి తీర్పు చెప్పారు. (2) [1954] ఎస్.సి.ఆర్. (3) [1947] ఎఫ్.సి.ఆర్.

ప్రభుత్వం, ఈ క్లెయిమ్ జూన్ 2, 1951 నుండి సకాలంలో ఉంటుంది. అందువల్ల ట్రయల్ కోర్టు, ఈ ఉత్తర్వు చెల్లదని డిక్లరేషన్ ఇస్తూ, దావా యొక్క ఖర్చులో 3/4 వంతును ప్రతివాదికి చెల్లించాలని ఆదేశిస్తూ మిగిలిన వాదనను తోసిపుచ్చింది. రాష్ట్ర అభ్యంతరాలను అనుమతించిన హైకోర్టు ఈ వ్యాజ్యాన్ని పూర్తిగా కొట్టివేసింది. వేతన బకాయిల కోసం తన దావాపరిమితి చట్టంలోనిఆర్టికల్ 102 లోపేర్కొన్న మూడేళ్ల నిబంధనకు లోబడి ఉండదని, తారాచంద్ కేసు (1)లో ఫెడరల్ కోర్టు ఇచ్చిన

తీర్పు సరికాదని పిటిషనర్ వాదించారు. "వేతనాలు" అనే పదంలో "జీతం" చేర్చబడకపోవడమే ఈ వాదనకు ఆధారం. ఫెడరల్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును పాటించకపోవడానికి సరైన కారణాలేవీ మా ముందు లేవని మా అభిప్రాయం. ఫలితంగా, అప్పీలు పాక్షికంగా అనుమతించబడుతుంది, అనగా, ఈ కేసులో ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులు చెల్లవని ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన ప్రకటన, హైకోర్టు తీర్పుతో విభేదిస్తూ పునరుద్ధరించబడుతుంది. 1951 జూన్ 2వ తేదీ నుంచి పిటిషనర్ ప్రభుత్వ సర్వీసు నుంచి రిటైర్ అయ్యే వరకు జీతం, అలవెన్స్ బకాయిలకు సంబంధించిన క్లెయిమ్ పాక్షికంగా మాత్రమే అనుమతించబడుతుంది. దావా తేదీకి ముందు వడ్డీ కోసం డిక్రీ ఉండదు, కానీ దావా వేసిన తేదీ నుండి నెరవేరే వరకు డిక్రిటల్ మొత్తం సంవత్సరానికి 6% వడ్డీని భరిస్తుంది. పిటిషనర్-అప్పీలుదారుడు తన మొత్తం క్లెయిమ్ అనుమతించబడనందున, అతని ఖర్చులలో నాలుగింట మూడొంతుల భాగానికి అర్హత కలిగి ఉంటాడు.

అప్పీలు పాక్షికంగా అనుమతించబడుతుంది.